

„ÉN VAGYOK
AZ UT, AZ IGAZ-
SÁG ÉS AZ ÉLET.”

„SENKI NEM
MEHET AZ ATYÁ-
HOZ, HANEM ÉN
ÁLTALAM.”

EVANGÉLIUM HIRNÖKE

THE GOSPEL MESSENGER

AZ AMERIKAI MAGYAR BAPTISTÁK HIVATALOS KÖZLÖNYE.

PUBLISHED MONTHLY BY THE HUNGARIAN BAPTIST ASSOCIATION.

Kéziratok, reklamációk a szerkesztőséghez intézendők. — Editor's office: 8005 Holton Ave. Cleveland O.

LELKEK MEGMENTÉSE.

„Mert azért jött az embernek Fia, hogy megkeresse és megtartsa, ami elveszett vala.”

Luk. 9, 10.

Az üdvözítő eme szvai nagyon becsesek, érdemes arra, hogy mindenki magáévá tegye; ez üdv szózat mindnyájunkhoz intézve.

1. E szavak által tudunkra adja az Ur jövetelének célját. Jött, hogy a bűnökbe sülyedtetek megkeresse és megmentse. Ez okból adta a Magasságos az ő egyszülöttjét az embereknek.

1. Jövetelének célját a Mester a földön létekor tevékenysége által nyilvánítja az emberek előtt.

Nem önmagának, hanem nekünk élt itt. Minden törekvése odairányult, hogy az embereknek bűnbocsánatot és szabadulást hozzon. Leereszkedve mindenkihez, maga köré gyűjté s egyenként mind kézenfogva járt velük, nem a bűnök alacsony légkörébe, hanem hogy bejuttassa őket az Isten közösségébe.

Az Üdvözítőnek ez a közeledése nagy változást idéz elő a bűnös emberen, Zákheus, a főpubliká-

nus egészen átváltozott az Üdvözítővel történt érintkezése által: „Uram, ime minden jószágomnak felét a szegényeknek adom, s ha valakitől valamit patyarkodással elvettem, négyannyit adok helyébe.” Itt mindjárt közbeszúrjuk, hogy ha az Üdvözítő valamely nyomorult bűnöst felkarol, s az újjászületés által a mélységből fölemel, mindjárt föl lesz szentelve Szent szellemmel, s akkor azonnal feltünővé lesz rajta a változás: a dühös üldöző az Urért készségessen szenvedővé változik, a kegyetlen tömlöcfelügyelő barátságos és nyájas emberré. — Mindenütt segélykezet nyújt: Csodái, tanai és beszélgetései, melyeket egyesekkel folytatott, mint Nikodémussal, Jákob kutjánál az asszonnyal, mind erről tanuskodnak: „Az embernek Fia nem jött az emberek lelkét elveszteni, hanem megtartani.” Bárhol látjuk őt: a gyermekek között, kiket megölelt, a publikánusok és bűnösök között, a felházban, Gethsemane-kertben, a Golgotán vagy az Atya jobbán, mindenütt tevékeny a lelkek megmentésében.

3. Lelkek mentése céljából létesült a gyülekezet, a hitközség;

hogy a lelkek megmentessenek, azért mentettek meg az egyes tagok. Vajha jobban felismernék ezt az igazságot, — vajha komolyabban gyakorolnánk ezt. Ezzel nem azt értjük, hogy a gyülekezet vagy az egyesek a mentést véghez vihetnék, — nem, hanem hogy mindegyik Istennek munkája legyen. Az a keresztyén, aki be van telve Szentszellemmel, kit a Krisztus szelleme indít, az hívogat, tanúságot tesz az Urról hirdeti Jézus nagy szeretetét, kegyelmét, kegyét és hűségét. Ez az a szeretetteljes szolgálat; ezt tévé András Simonnal, Filep Nat hánaellel, ugyanezt tehetjük mi is felebrátainkkal. Ezekben akarja az Ur, hogy foglalatosság legyünk ezekben készségesen munkálkodjon minden megtért ember. Őrizője legyen-e 'a hívő az atyafiának? Igen, olyképen, hogy Krisztusnak megnyerje. Ez csodás boldogságot szerez neki is, mikor látja, hogy ime más is boldoggá lett a Krisztusban. Ez Isten akarat. A Szentszellemmel együtt működni a mi feladatunk. Mind-egyik vesse ki hálóját halfogásra, mivel az Ur akarata, hogy mint egykor Péter, úgy mi is emberha-

lászokká legyünk. Mindenki saját hatáskörében, környezetében nyert képességével. Az Üdvözítőt szerető házastárs arra törekedjen, hogy a megtérletlen férj is megtérjen, a szülők gyermekeiket, a megmentett ifjak és leányzók hívják a fiataliságot és győzzék meg ezeket arról, hogy a világ összes gyönyöre nem ér fel a Krisztusban élők gyönyörével; az üzlet-ember becsületes őszinteségével és jó mérleggel és munkával, a felebbvaló alattvalójára hasson nemes példájával, stb.

A főkéllék a lelkek mentéséhez, tehát az, hogy a Szentszellemmel együtt munkálkodjunk; nála nélkül nem sikerül. Általa és vele történnek ma azok a nagy kegyelmi csodák az emberiségen, ama számtalan ébredések.

Fel tehát, Isten szelleme által indítva hirdessük az evangéliumot, Isten nagy szeretetét a Krisztusban; hirdessük az Isten-embert, a megfeszített és feltámadt Krisztust, ez menti meg az embereket. Rajta! Fel munkára, a személyes tevékenységre a Jézus iránti szeretet által buzdulva; fel mindnyájan, kik Krisztus tagjai vagyunk. Fel a hívő imára!

Ennél a szent kötelességnél lelkesítsen Ezsaiás próféta eme mondása: „Töltsétek, egyengessétek az utat, szedjétek fel az én népemnek útjáról a botránkozást.”

—o— AZ ÖRVÉNY.

Egy forró nyári napon, amikor a nap a teljes melegét a legrövidebb uton a földre bocsátotta; egy farmer az ő három fiával a földmivelés munkáját félre tette, s elindultak a nem messze kigyózó folyóhoz, hogy az ő fáradt és a nap égető sugarától eltikkadt testüket a folyónak langyos, hűsítő vizében enyhítsék.

Már jó ideje, hogy a folyónak langyos vizében, közel a parthoz fürödtek, amikor a hőségtől elcsigázott testük beljebb kíváncsított a folyónak mélyebb, hűvösebb, nagyobb tömkelegű sullyal iramló részére. Nem is beszéltek sokáig, hanem nekivágtak s hatalmas

karlendítéssel szelték a sötét zöldes vizet s keskeny fénysávot hagytak maguk után irányzóul, amely lassanként elmosódott a folyónak csendes tükörében. Mint mindenben, úgy most is az apa ment elől, s erős irammal igyekeztek a folyónak belsőbb részére, hogy kívánságukat kielégítsék.

A viznek hűsítő, kellemes hatásától, vagy a mesés ügyességökben gyönyörködve, teljesen elfelejtették, hogy már közel járnak az örvényhez. Sőt mivel az apjuk egy kis távolsággal előbbre volt, gyorsabb tempóban igyekeztek közelebb uszni hozzá. Már-már utolérték az apjukat, mikor bekövetkezett a katasztrófa. Az örvény erős kavargására ijedten fordultak vissza, s kétségbe esve, elkezdtek hangosan kiáltozni. Majd összeszedték utolsó erejüket, s végső erőfeszítéssel igyekeztek magukat kiszabadítani a gyilkos örvényből. Az apa, aki erősebb lévén, ki tudta magát szabadítani az örvényből és szerencsésen megmenekült, de a gyermekei, akik gyöngébbek voltak, elvesztették lélekjelenlétüket s görcsös fuldoklással az örvényben lelték halálukat.

*

Kedves olvasóm, te ki talán szintén apa vagy anya vagy; nem-e fordul elő többször az életedben, vagy talán megtörténik az is, hogy a te életed egy örökké tartó, halálos örvény felé haladj, s nem gondolsz arra, hogy gyermekeid, kik más példát nem látnak, szintén ama halálos örvény felé irányítják életüket.

Ez a világ, amely oly sok muló, mérges, halálos, csalfa örömet nyújt; amelyek mind mint egy éhes gyilkoló örvény, elragadja azokat, akik azokban lelik boldogságukat. Azért kérlek, ne keresd, ne haladj a földi örömek, a földi élvezetek után, hanem fordíts háttal azoknak, még mielőtt a veszélyben volnál, nehogy példaid után a gyermekeid is a veszedelmbe kerüljenek s elvesznének, még mielőtt idő volna a visszatérésre.

Hagyd el e földi muló örömeit, e földi vágyakat és keresd a mennyi örömeit, a mennyi kincseket, amelyek igazán boldoggá tesznek és amelyek örökké tartanak. Ha ezeket keresed és ha ezek (a mennyiek) után haladsz, akkor nem kell tartanod, hogy az örvény elragadj, mert a te utad másfelé vezet és Isten kegyelmével megkapod az örök boldogságot, ha szívből hozzá fordulsz.

T. V.

—o— EGY ÁLOM.

Uj-Anglia egyik szép városa közelében élt egy jó családból való férfi, akit mindenki becsületesége és jellemzilárdsága miatt nagyra becsült. Erkölcsei élete kifogástalan volt. Nem volt ugyan bőkezű, de mindenki bizonyíthatta, hogy kötelmeinek megfelelt és igazságos eljárásban tűntette ki magát. Mikor kérdezték, mire támaszkodik örök üdvére nézve, ezt felelte:

— Becsületes ember vagyok, minden adósságomat megfizettem.

Megöregedett; s egyszer volt egy különös álma. Egy este a szokott időben jó egészségben feküdt le. Ekkor álmodá, hogy ő meghalt és mintha egy nagy teremben lett volna, melynek csak egy ajtaja volt és fölé nagy betűkkel e szavak irattak: „Ez ajtón át egyenesen a mennyországba jut az, aki bebizonyíthatja, hogy minden adósságát megfizette.”

„Oh”, — gondolta magában, — ez nekem szól; senki ember fia nem bizonyíthat ellenem, hogy adósa vagyok; tehát én egyenesen a mennybe megyek.”

Ebben a pillanatban, — mint ő maga beszélt, — zugást hallottam az ajtó előtt, mintha sok nép lett volna, akik egymással beszélnek. Az ajtó megnyílik, belép egy sápadt, szikár alak. Felém közeledve szól:

— Jövök, hogy emlékeztessenem adóssága megfizetésére.

— Micsoda? — mondtam, — hiszen nem ismerem önt, soha nem ismertem önt soha nem lá-

EVANGELIUM HIRNÖKE

(The Gospel Messenger)

Az Amerikai Magyar Baptisták tulajdona

MEGJELENIK HAVONKINT EGYSZER.

ELŐFIZETESI ÁR:

Egész évre 80 cent.

Subscription 80 cents per year.

Előfizetési pénzek a szerkesztő nevére küldendők.

SZERKESZTŐ ROVATA.

Itt a konferencia, már csak egy pár hét, s a küldöttek találkozni fognak Bridgeporton. Jó remény soggel kelünk utra, hogy a bridgeporti szép kápolnában találkozunk azon testvéreinkkel, kikkel csak konferenciákon találkozhatunk. Reméljük, hogy együttlétünk szilárdabbá teszi szövetségünket, mint az volt valaha. Az Isten országának népünk között való építése megkívánja, hogy erős összetartással, vállvetve működjunk.

Az árvák részére építendő menház ügye szépen halad. Magyar testvéreink csodálatos áldozatkészséget tanúsítanak. Ennek igen örülünk, mert egyrészt jó világításba jut az amerikai magyar baptista missio magyar honi testvéreink előtt, s reméljük, hogy ezután kevesebbszer fordul elő otthon a tagsági igazolványnak azon címen való megvonása, „amiért Amerikába megy, nem kap bizonyítványt.” Továbbá örülünk a jó ügy iránti érzéknek, mely ebben is megnyilvánul, s reményünk megerősödik olyan esetekben, midőn a saját missiónk érdeke kíván áldozatkészséget.

„A megveszett fa jó gyümölcsöt nem teremhet” Máte ev. 7. r. 18. v. Ezen szavak az Ur Jézus szavai s ezeknek valóságuk lépten-nyomon bebizonyulnak. Ha az ember olvassa Russelnek, egy Brooklyni „pásztor”-nak az írásait, csodálkozásba esik azon, hogy mint lehet egy embernek a bibliával a kezében annyira elté-

velyedni. Honnan jöhet elő az a sok mérges gomba, melynek élvezete halálos. Erre a kérdésre megfelel nekünk az Ur fentebb idézett szava. „Some facts and more facts about the Self-Styled „Pastor” Charles T. Russell” című irat világosságot vet Russell egyéniségére, s midőn így az ember van alkalmunk megismerni, akkor már nem csodálkozunk semmin, hanem természetesnek találjuk az egész dolgot. Nem teremhet a megveszett fa jó gyümölcsöt. A fent idézett füzetet mindenkinek ajánljuk, 10 centért meg lehet kapni az alábbi címen: Charles C. Cook 150 Nassau Street New York. N. Y.

Nehéz idők járnak Magyarországon felett. A politikai bonyodalmak és a földmiveléssel foglalkozókra nehezedett kedvezőtlen időjárás még nehezebbé teszi az amúgy is nehéz életet. Az ilyen korszak a missio fejlődésére igen káros hatással van. Hanem a mi új hazánk felett is elég nehéz felhők tornyosulnak, s így kétszeres okunk van arra, hogy buzgó imában forduljunk az Úfhoz.

Reméljük, hogy a betegsegélyező egyesület ezen konferencia után általános pártfogásban fog részvenni. Ha csekély tagszám mellett is erősödhetett vagyoniilag, mennyivel inkább fog biztonságot nyújtani, ha általános elterjedésnek fog örvendeni.

A szöv. pénztárba még sokan hátralékban vannak. Kérjük a konferencia előtt a díjjak beküldését.

AZ IRIGYSÉG.

Az irigység több erénytelenségnek összpontosulása egy nagy gonoszossággá; magán viseli egyúttal a telhetetlenségnek utálatosságát. Aki ilyen annak nemcsak a saját életnyugalma pusztul el, hanem arra törekszik, hogy a mások boldogsága is elpusztuljon. Az irigység szülöttjei: káröröm, rágalmazás, jogtalanság, képmutatás és gyűlölet.

A FOGADÁS.

—o—

Napjainkban igen sokféle fogadások történnek és játszódnak. S ha jobban megvizsgáljuk őket a mindennapias fogadások, akkor azt fogjuk tapasztalni, hogy azoknak legnagyobb része szűk haszontalan és káros. azért vannak jó és hasznos fogadások is. Sokszor igen helyes cselekedésünk, ha egy vagy más dologban fogadást teszünk. Ha egy iszákos ember fogadást tesz vagy megfogadja, hogy már többet nem fogja élvezni szeszes italt. Azután ha egy hányzó megfogadja, hogy ő már többet nem dohányzik. Vagy pedig ha egy kártya-játékos fogadást tesz, hogy ő már többet nem fog kártyázni.

Ezekhez hasonló fogadás is elég sok van. Azért hasznos, mi a rossz és káros szokások megszokunk s helyette egy jobbat veszünk fel. Vagy pedig ha helytelen és rossz életmódunk, azt elhagyva; fogadást teszünk és azt betartva, egy jó egy helyesebb, egy igazabb életmódot folytatunk.

Az alábbi sorok szintén fogadások közölnek. Még pedig két: egy rossz és egy jó fogadás. Mindkettő egy férfivel történt meg. Ha figyelemmel továbbvesszük, akkor látni fogjuk, hogy milyen hasznos, ha a rossz helytelen fogadást elhagyjuk helyette az igaz és jó fogadást követjük.

Egy K... nevű ember legelőször jelent meg az Isteniszteleten, ahová a templomból kilátszott szép éneknek kellemes csengő hangja hívta be. Amint helyet foglalt s elkezdte figyelni a megtörtént dolgokat: az éneket, az imát, a prédikációt, — neki mind ujjnak, különös tünnet fel. Tovább figyelte, vizsgáta, s ekkor észébe jutott, hogy ezek biztosan azok a jámborok kikerül az istentelen barátai amiről távol tartották. Most már nem a prédikációra figyelt, hanem a hibáira, kritikussal szemmel a kifogásait, a hibáit, a saját és istentelen barátai számára az izetlen gúnygyat kereste s amit a gonosz szellem befolyása által bizony-

réc testvérünk véletlenül közénk keveredett, kinek körünkbe érkezével is igen jól éreztük magunkat; s ő általa lett megkezdve az első esteli ünnepélyünk, egy rövid kis prédikáció volt az imaóra után tartva, amint Máté ev. 6: írva van: „Ti azért így imádkozzatok.” Ennek alapján a fentemlített testvér hatásos beszédet tartott a tanítványokról, a midőn Jézushoz mentek ezen szavakkal: „Mester, taníts meg bennünket imádkozni!”

A következő estén szintén igen szép prédikáció volt tartva a Fábán t. által, melynek alapigéje a János ev. 11: 11. versében található, amel yigy hangzik: „Lázár, a mi barátunk aluszik, de elmegyek, hogy felköltssem őtet.” Ezen szavakat hatásos beszédben ismertette és figyelemre méltó szavaival arra intett, hogy mily sokan vannak a bűnben alvó lelkek, kiket nekünk felkölteni szükséges.

Ezt követte a Dulity A. prédikációja a harmadik estén, mely nagyszerűen volt ecsetelve t. i. Jézusnak azon háromoldalu tevékenysége, mely a következők: Tanítás, prédikálás és gyógyítás. Ezen szavak nemcsak fültre, hanem szívre is találtak, amidőn Jézusnak azon csodálatos cselekedetei, melyek Máté ev. 4. ben találhatók, bő magyarázatban volt szólva, amelyek remélve, hogy kellemes gondolatokat keltek a távozókban.

Az előbbeni első esti ünnepélyünk folyamán, a Zboray t. által lett kijelentve a Joó testvérünk Amerikába való jövetele, hogy mi célból, azt a Joó t. monddta meg. Ekkor azon nehezen várt szavakból mindjárt is kitűnt a fődolog célja, mely pénzáldozatot igényelt egy menház felépítésére Magyarországon. A többek között azt is említésbe hozta a Joó t., hogy hazánkban az általános nagy pénzszükség következtében segélyre nem számíthatunk, amely a politikai bonyodalomnak tudható be.

Ugyanis azon este a Zboray testvérünk megindította a kollektaást és úgy látszott, hogy az Ur megindította a szíveket, valamint a zsebeket is, mert remé-

nyen felül jött be az összeg, a mely egynéhány perc után 180.00 dollárt képezvén. A következő estén, amidőn Joó testvérünk hála kifejezésére állott elő, megint akadt egynéhány testvérünk, sőt még egy barátnőnk is, kik megbánván bűneiket, hogy a mult este keveset adtak, ismét egy pár dollárral pótolták az összeget, mely végül 221 dollárig emelkedett fel.

A fent említett Magyarországból jött testvérünk másnap őszintén bevallotta emberi gyarlóságát, mert amidőn nyugalomra hajtotta fejét, ekként gondolkodott: Vajjon igaz lehet-e az a dolog vagy csak én képzelődök? Amint mondotta, hogy nehezen tudta képzeletképráztató gondolatait megnyugtanni, mivel hogy ily kis összeget nem egy kis magyar gyülekezettől, hanem egy nagy gazdag angol gyülekezettől sem várt volna. Mindazonáltal az nagyon meglehet, hogy több magyar gyülekezetek jóval felül fogják mulni a scrantoni magyar gyülekezetet az adakozásban. Vajha az Ur még jobban megnyitná az ő gyermekeinek szíveit, hogy jobb adakozóbbak lehetnének ezentúl, mint voltak. Ne sajnáljuk kedvös testvérek a szegényeknek és árváknak, valamint ezen fentemlített célra is valamit áldozni, mert ennél már jobb célra nem adakozhatunk.

Végül a tanulók is a Dulity t. hozta „Szeretede Megváltódat régi kor szerint” című énekkel vidámitották még jobban a gyülekezetet, melynek végeztével egymásután állottak fel (mivelhogy másnap már menniök kellett szanaszéjjel az Urnak szőlőjébe munkálkodni) és mondtak köszönetet az Urnak, a testvériségnek, a gyülekezetnek és általában mindenkinnek, akikkel szemben csak valami köszönni valójuk volt. — Áldja meg az Ur ezen kiküldött iskolás munkásokat s állítsa lelki szemeik elé feladatukat, hogy az ő kegyelmében és erejével azt mindenütt teljesíthessék; és adja az Ur, hogy ne hiába lett legyen az ő munkájok.

Egy jelenvolt.

ALAMERITÉS NEWCASTLE PA.-BAN.

—o—

Hálátelt szívvel tekintünk fel az Urhoz, kitől jó a mi segítségünk. Aug. 13-án nagy örömben részesültünk: két megtért lélek, férj és feleség, követték az Urat a bibliai keresztségben. Az imaház az utolsó helyig telve volt hallgatókkal, kik Isten igéjét és az énekkartól előadott szép énekeket nagy örömmel hallgatták. Többen közel állnak, melyekért szüntelenül imádkozunk, hogy az Ur erősítse és bátorítsa őket is az ő követésében. Kérjük az Urat, hogy adjon még több ily örömnepokat.

Schilling Péter.

ALAMERITÉS BERWICK-BEN.

—o—

Kedves testvérek az Urban, fogadják szeretettel ezen jelentést, amelyet itt küldök. Az Ur megajándékozott bennünket, a berwicki kis gyülekezetet: vasárnap, azaz március hó 2-án egy elvesztett juhval, aki el volt vesztve és a jó Pásztor, aki az elvesztetteket keresi, megtalálta és a berwicki kis nyáj közé vezette, a melyéit legyen hála a mi mennyei Atyánk nak mindörökké. A fent nevezett napon egy hü testvérnőt nyertünk, aki, hogy erős hittel áll az Ur mellett, abból is kivehetjük, hogy megtérve jött az Urhoz, mert vasárnap, az az március 2-án igen hideg volt és akartuk, hogy maradjon el a jövő vasárnapra, hanem ő ebbe nem egyezett bele. Igaz, hogy az idő hideg, a víz jeges de az Ur Jézus Krisztusnak a szerelme meleg és nem és nem tovább. Ma ha az Ő szavát halandjátok, meg ne keményítsétek a ti szíveteket és nem tovább és elfogadta az Urat az ő szívében, mint Megváltóját. Most pedig kérjük az Urat, hogy nevelje mint gyenge palántát és tartsa meg az ő nyája között, hogy ő is hü szolgálója legyen az Urnak, mind örökön örökké. Amen.

Molnár István.

Testvéri üdvözléssel az Urban
Zboray.

R. S. Tatter testvér küldött 3
hegedűt az iskola javára. — Ki
veszi meg sürgősen?

PÁRBESZÉD.

A.: Milyen lelki dolgot vittél
véghez a múlt héten?

— „Hát az igazat bevallva,
nem sokat tettem. Az egész csak
annyiból áll, hogy voltam vásár-
nap délelőtt és vasárnap délután
az isteni tiszteleten. Szeretném,
ha többet tehettem volna, de
nem voltam képes, mert az egész
ségem nem a legjobban szolgált.

„Mégis, azt hiszem, még tehet-
tél volna gyengélkedéssel mellet-
t egy bizonyos dolgot.”

„Tulajdonképpen mit?”

„Majd megmondom, ha meg-
kérdem B., C., D.-eket is.

B. felelete: „Nem igen dicse-
kedhetek a múlt heti tevékenysé-
gimmel. Voltam a köznapi és a
vasárnap reggeli imaórában; meg
aztán jelen voltam a délelőtti és
délutáni isteni tiszteleten is.
Többre nem igen voltam képes,
mert különösen elfoglaltak az a-
nyagi teendők.

„Azt hiszem, a legszorgosabb
körülmények közt is képes lettél
volna még legalább egy bizonyos
tetre.

„Mi az?”

„Megmondom később.”

— Halljuk C-t!

„Én a hétköznapi imaórában ott
voltam; az énekórában szintén meg
jelentem, a vasárnapot meg
majdnem egészen a templomban
töltöttem el. Jelen voltam a reg-
geli imaórában, a délelőtti és dél-
utáni isteni tiszteleten, a vásár-
nap iskolában és az ifjúsági egy-
leten. Bár ez utóbbi alkalomra
némelyek nem maradtak vissza,
(nem tudom, miért); de engem
itt is láthatott, aki csak ott
volt.”

„Mindezek mellett elmulasztot-
tál egy fontos dolgot, ha nem
többet.

„Mit?”

„Várj egy kissé!”

— Mit mond D-é?

„Az összejövetelkre rendelt
időkben, mindig jelen voltam.

Nem mondom, néha-néha egy-
hány percet (vagy 10—15, leg-
feljebb 30) percet késtem, de hát
mások sincsenek ott mindig a ren-
des időben. A múlt hét folyamán
két beteget látogattam meg, kik
a kórházban vannak; szétszot-
tam egy-néhány vallásos íro-
mányt. Továbbá voltam az utcá-
ra is vasárnap délután és hirdet-
tem a megfeszített Krisztus evan-
gyéliumát, mely alkalommal is a
hallgatóság helyeselte beszéde-
met; még pedig úgy láttam,
hogy jobban, mint N. N.-ét. Bár
ő is jól beszél, de amint már
többször leolvastam róla, úgy ad-
ja elő (az evangéliumot), mint-
ha maga sem hinné azt, amit be-
szél. A múlt héten volt az is,
hogy a jótékony célokra adakoz-
tam.”

— Ezek mind jók, de egy dol-
got valószínűleg elfelejtettél, a
mit nem is csak egyszer kellett
volna véghez vinned a múlt na-
pokban, hanem többször. Igen,
azt hiszem, hogy mindnyájan el-
felejtettétek azon fontos dolgot,
amit már magam is elhanyagol-
tam egy-néhányszor.

„No, nézze meg az ember! Mi-
nél többet teszünk meg, annál
többet kívánnak tőlünk. Hát
mit hagytunk ki?”

— Azt hiszem, hogy a szívetek
be való pillantást. Már pedig, ha
azt elfelejtjük vagy elhanyagol-
juk tenni, nagyon könnyen belé-
esünk a sokféle hibákba. Azért
van azon sok ítélkezés az embe-
rek közt, hogy nem gyakorolják
az alapos önvizsgálatot. Pedig
meg van írva, hogy: „Ne ítélj,
hogy te is ne ítéltecsél!” Mát. 7.
10. Innen van az is, hogy olyan
hamar megrójjuk a félrelépőt és
hogy oly sokszor gondtalanul pál-
cát törünk a vétkező feje fölé.
Némely lélek sokkal többet meg-
teszen egy-egy héten által, mint
a felsoroltak közül bármelyik is;
de az önvizsgálatot nagyon rit-
kán és gyéren gyakorolja. Persze,
ennek is megvan a bizonyos oka.
Valószínűleg, midőn valamikor,
esetleg tévedésből mégis betekin-
tünk keblünkbe: a szörnyetegek-
hez hasonló dolgok egész légió-
ját találjuk ottan. Erre, mintegy
megrettenve, hirtelen visszalé-
pünk.

És ezután nem is igen vágyunk
találkozni magunkkal. Kevésbé
kiséreljük meg a szabadulást,
azon félelmet gerjesztő és elked-
vetlenítő érzelemtől. Bár Meg-
váltónk a diadal hangján jelen-
tette ki azt, miszerint neki hata-
lom adatott mennyben és földön.
De mi ezen szent ígéket mellőz-
ve, inkább frigyét kötünk lelkünk
ellenségeivel, mint Éva a kígyó-
val, jobban mondva: megtűnjük
azokat magunkban. És ilyen kö-
rülmények között is gyakran ne-
vezünk egyebeket hitetleneknek,
míg magunk sem állunk ott, ahol
kellene. (2 Kór. 13 r., 5. v.) Má-
sokat szeretetlenséggel vádolunk,
holott esetleg saját bensőnk is
csak úgy kong annak hiányától.
Ha egyedül irtózunk leszállani
szívünk mélyére, hívjuk segítség-
göl a mi Urunkat Istenünket; de
nemcsak azért, hogy megvizsgál-
tattassunk, próbálassunk, hanem
azért, hogy meg is szabadítsas-
sunk azon sok káros hatású szív-
béli lakóktól és lelki zsarnokok-
tól. Kiáltunk fel a zsoltárral:
„Kisérts meg engem, erős Isten
és lássad az én lelkemet; próbálj
meg engemet és lásd meg az én
gondolataimat; és lásd meg, ha
bosszúságodra való uton járok-e
és hordoz engem tökéletes u-
ton.” 139. zsolt., 23., 24. versek.

A SZÖVETKEZETI PENZTÁRBA ADTAK:
Passaic 4.50, Dayton két ízben 6.63, Gran-
ite City 3.50, Scranton 5.25, Homestead 50c,
Elyria 75c, Ward 4.75, Berwick 1.75, Bridge-
port 8.00, Buffalo 5.00, Martins Ferry 3.00. Ha
valahol kilgazításra szorul a jelentés, kérem
azt postafordultával.

CIMVÁLTOZÁS:

Rev. L. Zboray, 246 Rutland Rd. (Brook-
lyn) New York, N. Y.

IMAHÁZAK CIMEI:

Ward missió, Ward, W. Va. Box 56.
Buffalo, N. J. 350 Austin St.
Cincinnati, O. (Román) Dayton and White
man Str.
Cleveland, O., 8005 Holton Ave.
Cleveland, O., West Side missió: 2111 W.
25-ik St.
Dayton, O., Dakota St.
East Youngstown. Régi iskola épület.
West Youngstown-i missió. Misszionárius
lakása: 1150 Manning Ave.
Homestead, Pa.: 149 N. 4th Ave.
West Pullman, Ill. 118 Str. and Union Ave.
McKeesport, Pa. Market St.
New York, Second Ave. 164.
Passaic, N. J.: 208 4th St.
Martins Ferry, O. 709 Maine St.
Philadelphia, 938 N. Fifth St.
Harrisburg Herr St. near N. Cameron
Scranton Cor. Bundy and Return Ave.
Berwick Cor. 6th Ave. and Dixon St.
New Castle, Pa.: 7 E. Reynolds St.
Detroiti gyülekezet: 96 Thaddeus Street
Detroit, Mich.
Bridgeport, Conn. Cor. Sullivan and Fair-
field Ave.